ab Eccleſia ſegregatis, qui dicti ſunt ſpiritum non habentes. Sed nec ille dicendus eſt eſſe in Eccleſia, & ad iſtam ſocietatem Spiritûs pertinere, qui ovibus Chriſti ficto corde miſcetur l: *Sanctus enim Spiritus diſciplinæ fugiet fictum.* Neque enim ſolùm β ad Eccleſiam non pertinent, qui ſeparationis aperto ſacrilegio manifeſti ſunt; ſed etiam illi, qui in ejus unitate corporaliter miſti per peſſimam vitam ſeparantur.

l *Sap.* 1.

¶ Corr. Rom.] In ſermone indicato B. Auguſtinus, agens de iis, qui ſe omnino ab Eccleſia ſeparaverunt, ait horum ſchiſma longè diverſum eſſe ab illo, quo aliqui in Eccleſiæ unitate permanentes inter ſe diſſentiunt, prout Corinthii faciebant: ad quos Paulus ſcribens Epiſtolâ primâ, carnales eos vocat: quia dicerent, Ego ſum Pauli, ego verò Apollo. De illis ergo (inquit B. Auguſtinus) qui planè ſunt ab Eccleſia ſeparati, non eſt accipiendum, quod dicit Apoſtolus 1. Cor. 3. *ea, quæ ſunt Spiritûs, non percipientes,* ſed quod dicit in ſua Epiſtola Judas, *qui ſegregant ſemetipſos, animales, Spiritum non habentes.*

α *Hoc utique.*] Repetendum eſt quod apud B. Auguſtinum antecedit de parvulis, & carnalibus, qui tamen ſunt intra Eccleſiæ unitatem. *Poſtremò* (ait) *ut certiſſimè noverimus, quòd parvuli in Chriſto, non percipientes quæ ſunt Spiritûs Dei, habent tamen Spiritum Dei; paulò pòſt, intueamur, quemadmodum eos ipſos increpans ait, [neſcitis, quia templum Dei eſtis: & Spiritus Dei habitat in vobis.] Hoc utique nullo modo diceret ab Eccleſia ſegregatis, &c.*

β *Neque enim ſolùm.*] Hinc uſque ad finem non ſunt inventa. Facit tamen ad hanc ſententiam, quod ſcribitur libro 3. de Baptiſmo contra Donatiſtas, *c.* 17.

IX. *Item* ex quinta Synodo, collatione quinta. [an. 553. *Conſtantinopoli.*]

A Deo ſeparamus, quos impios demonſtramus.

m Ivo, *p.* 14. *c.* 49. Pann. *l.* 5. *c.* 89.

CErtum eſt m, quòd qui impius demonſtratus eſt; omni modo ſeparatus eſt à Deo: ſicut etiam ille, qui anathematizatus, tamquam impius ſeparatus eſt. Nihil enim aliud ſignificat anathema, niſi à Deo ſeparationem.

Gratian. 3. *Pars.*

„ Illicita ergo excommunicatio, ut ex præmiſſis apparet, non lædit eum, qui notatur, ſed à quo notatur: ac per hoc, qui innocentes ſunt, ex alterius crimine condemnari non poſſunt: ſicut ab imprudentibus familiæ Potentum pro peccatis dominorum ſolent notari.

„ §. 1. Sed adhuc objicitur, quòd non ſolùm innocentes, ſed nec etiam criminoſi ſententiâ maledictionis ſint feriendi. Ait enim Chriſtus in Evangelio n: *Orate pro perſequentibus, & calumniantibus vos: benefacite his, qui vos oderunt.* Item Apoſtolus o: *Benedicite perſequentibus vos: Benedicite, & nolite maledicere.* Item p: *Maledici regnum Dei non poſſidebunt.*

n *Matth.* 5. o *Rom.* 12. p *Gal.* 5.

X. *Item* Hieronymus in Epiſtolam ad Titum, *initio cap.* 3. [an. 386. *in Palæſtina.*]

Ab omni Maledicto fideles immunes eſſe oportet.

q *In Epiſt. Judæ.* r *Deut.* 27. ſ *al.* Hebal.

SI igitur Michaël q non fuit auſus Diabolo, & certè maledictione digniſſimo judicium inferre blaſphemiæ; quantò magis nos ab omni maledicto puri eſſe debemus? Merebatur Diabolus maledictum: ſed per os Archangeli blaſphemia exire non debuit. Relege veteres libros r, & vide, quæ Tribus in monte Garizin conſtitutæ ſint, ut benedicerent populo, & quæ in monte altero, ut maledicerent: Ruben, qui maculaverat torum parentis, & Zabulon noviſſimus Liæ filius, & ancillarum liberi in monte Heliel ſ ponuntur; ut maledicant his qui maledictione ſunt digni.

XI. *Item* in Libro Joſuë t. [imò Origenes c. an. 217. *in Ægypto.*]

t Origenes *hom.* 9. *ad c.* 9. Joſuë.

Quos ſignificent illi, qui ad benedictionem, quive ad maledictionem de filiis Iſraël electi ſunt.

CUm ergo in ſingulis quibuſque fidelium talis ſit propoſiti varietas; hoc mihi deſignari videtur in hoc loco, quòd dimidii illi, qui juxta montem Garizin incedunt (illum, qui ad benedictiones electus eſt) iſtos figuraliter u indicent, qui non metu pœnæ, ſed benedictionum & repromiſſionum deſiderio veniunt ad ſalutem: illi verò dimidii, qui juxta montem Gebal x incedunt, in quo maledictiones prolatæ ſunt, iſtos alios indicent, qui malorum metu, & ſuppliciorum timore complentes quæ in Lege ſcripta ſunt, perveniunt ad ſalutem.

u *al.* ſingulariter. *orig.* x *al.* Hebal.

Gratian.

„ Sed qui pro perſecutoribus juſſit orare; primos parentes pro tranſgreſſione mandati, mortis maledicto y percuſſit. Cain quoque z, quia primæ prævaricationi fratricidium adjunxit, ſententiam maledictionis à Domino reportavit. Abrahæ quoque Dominus dixit a: *Maledicam maledicentibus tibi, & benedicam benedicentibus tibi.* In Evangelio b etiam, cùm eſuriens veniret ad ficum, non inveniens fructum in ea, ſua maledictione, perpetua ſterilitate ipſam damnavit.

„ §. 1. Item Noë c cùm verenda ſua à Cham deriſa cognoſceret, filium ejus Chanaam maledicens dixit: *Maledictus Chanaam, ſit ſervus fratrum ſuorum.* Item Iſaac, cùm benediceret Jacob filio ſuo, ait d: *Qui maledixerit tibi, ſit ille maledictus; & qui benedixerit tibi, benedictionibus repleatur.* §. 2. Item, ſicut in libro Deuteronomii e legitur, Moyſes ex præcepto Dei duodecim Tribus filiorum Iſraël in duas partes diviſit, & ſex Tribus juſſit, ut juxta montem Gebal f incedentes, maledictionem tranſgredientium Legem vociferarentur: aliis verò præcepit, ut juxta alium montem incedentes, benedictionem obſervantium inclamarent. §. 3. In novo etiam Teſtamento g Petrus Apoſtolus legitur Simoni maledixiſſe, cùm ait: *Pecunia tua tecum ſit in perditionem.* Paulus quoque, qui dixerat h: *Benedicite, & nolite maledicere;* fornicatorem i Corinthium juſſit excommunicari. Item in eadem α Epiſtola ait: *Si quis non fuerit ſecutus doctrinam Domini noſtri Jeſu Chriſti, ſit anathema, maranatha.* Item Galatis k: *Si Angelus de Cælo veniens aliud vobis evangelizaverit, anathema ſit.* §. 4. Diſtinguendum eſt ergo inter maledictum, quod prohibetur, & maledictum, quod à Domino, & ſanctiſſimis Viris rationabiliter profertur. Maledictum, quod prohibetur, eſt illud, quod procedit ex voto ultionis, & odio perſequentis, non ex amore juſtitiæ. Maledictum verò, quo Sancti maledicunt, eſt illud, quod procedit ex amore juſtitiæ, non ex livore vindictæ. Unde ait

y *Gen.* 3. z *Gen.* 4. a *Gen.* 12. b *Matth.* 21. c *Gen.* 9. d *Gen.* 27. e *Deut.* 27. f *al.* Hebal. g *Act.* 8. h *Rom.* 12. i 1. *Cor.* 5. & 6. k *Gal.* 1.

¶ Corr. Rom. α *In eadem.*] Anteà legebatur, ut etiam in manuſcriptis, *in alia.* Hujus verò loci, ac ſequentis ſenſum retulit Gratianus, non ipſa prorſus Apoſtoli verba.

XII. Gregorius I. in Moral. *lib.* 4. *c.* 6. [an. 590. *Romæ.*]

Sancti Viri non ex voto ultionis, ſed amore juſtitiæ aliquos maledicunt.

CUm ſancti Viri l maledictionis ſententiam proferunt; non in hanc ex voto ultionis, ſed ex juſtitiæ examine m prorumpunt. Intus enim ſubtile judicium n aſpiciunt, & mala foris exurgentia, quia maledicto debeant ferire cognoſcunt; & eo in maledicto non peccant, in quo ab interno o judicio non diſcordant. *Item ſequenti quinto.* §. 1. Scriptura ſacra duobus modis maledictum memorat: aliud videlicet, quod approbat; aliud, quod damnat. Aliter enim maledictum profertur judicio juſtitiæ α, ut in ipſo primo peccante prolatum eſt, cùm audivit p: *Maledicta terra in opere tuo, &c.* & ſicut Abrahæ dicitur q: *Maledicam maledicentibus tibi.* Aliter verò profertur maledictum, quod non judicio juſtitiæ, ſed livore vindictæ promitur: à quo voce Pauli Apoſtoli prædicantis ceſſare admonemur, qui ait r: *Benedicite, & nolite maledicere.*

l Beda in *Acta c.* 8. Ivo, *p.* 14. *c.* 45. Pann. *l.* 5. *c.* 82. m *al.* juſtitia examinis. n Dei judicium. o *al.* æterno. p *Gen.* 3. q *Gen.* 12. r *Rom.* 12.

¶ Corr. Rom. α *Juſtitiæ.*] In his, quæ ſequuntur, non omnino refert Gratianus ipſa verba B. Gregorii, neque etiam ceterorum Collectorum, licèt propiùs ad eos accedat. Sententia tamen eadem manet.

XIII. *Item* Pelagius Papa Anglio Epiſcopo. [fortè c. an. 557. *Romæ.*]

Errantes, & in errorem mittentes excommunicentur.

APoſtolicæ s autoritatis exemplo didicimus, errantium, & in errorem mittentium ſpiritus tradendos eſſe Satanæ, ut blaſphemare dediſcant.

s 1. *Cor.* 5.

¶ Pith. s *Anglio.*] 2. V. C. *Agnello.*

XIV. *Item* Anacletus Papa, *Epiſt.* 3. [c. an. 104. *Romà ad univerſos Epiſcopos.*]

Delinquentes corrigantur à Sacerdotibus, incorrigibiles inventi excommunicentur.

TAm Sacerdotes t, quàm reliqui fideles omnes ſummam curam habere debent de his, qui pereunt: quatenus eorum redargutione, aut corrigantur à peccatis, aut ſi incorrigibiles apparuerint, ab Eccleſia ſeparentur.

t Burch. *l.* 11. *c.* 136. Ivo, *p.* 5. *c.* 250.

XV. *Item* Gregorius Papa I. *lib.* 2. *Epiſt.* 37. ad Natalem Epiſcopum. [an. 592. *Romà in Dalmatiam.*]

Secundà, vel tertià admonitione interpoſità, excommunicationis ſententia procedat.

DE excommunicationis articulo (quæ tamen interpoſita conditione gradus α, ſecundò, vel tertiò jam, ut ita dicam, ex neceſſitate ſubjuncta eſt) Beatitudo veſtra immeritò queritur, cùm Paulus Apoſtolus dicat u: *In promptu habentes ulciſci omnem inobedientiam.*

u 2. *Cor.* 10.

¶ Corr. Rom. α *Gradùs.*] In tribus vetuſtis exemplaribus Epiſtolarum B. Gregorii, & uno Gratiani legitur, *gradu ſecundo, &c.*

XVI. *Item* Hieronymus in Epiſtolam ad Galatas, *c.* 5. [an. 386. *in Palæſtina.*]

Mali ab Eccleſia ſunt eliminandi.

REſecandæ α ſunt putridæ carnes, & ſcabioſa ovis à caulis repellenda; ne tota domus maſſa, corpus, & pecora ardeant, corrumpantur, putreſcant, intereant. Arius in Alexandria, una ſcintilla fuit: ſed quia non ſtatim oppreſſa eſt, totum Orbem ejus flamma populata eſt.

¶ Corr. Rom. α *Reſecandæ.*] Apud B. Hieronymum legitur, *ſecandæ putridæ carnes, & ſcabioſum animal à caulis ovium repellendum.*

XVII. *Item* Augustinus in libro de Correptione & Gratia, *c.* 15. [c. an. 427. *in Africa.*]

Pro diverſitate culparum ſubditi à Præpoſitis corripiantur.

COrripiantur itaque à Præpoſitis ſuis ſubditi fratres correptionibus de charitate venientibus pro culparum diverſitate diverſis, vel minoribus, vel amplioribus: quia & ipſa, quæ damnatio nominatur, quam facit Epiſcopale judicium (quâ pœnâ in Eccleſia nulla major eſt) poteſt, ſi Deus voluerit, in correctionem ſaluberrimam cedere, atque proficere. Neque enim ſcimus, quid contingat ſequenti die. An ante finem vitæ hujus de aliquo deſperandum eſt? Aut contradici Deo poteſt, ne reſpiciat x, & det pœnitentiam, & accepto ſacrificio ſpiritûs contribulati, cordíſque contriti, à reatu quamvis juſtæ damnationis abſolvat, damnatúmque α ipſe non damnet? Paſtoralis tamen neceſſitas habet, ne per plures ſerpant dira contagia, ſeparare ab ovibus ſanis morbidam, ab illo, cui nihil eſt impoſſibile, ipſa forſitan ſeparatione ſanandam. Neſcientes enim quis pertineat ad prædeſtinatorum numerum, quis non pertineat, ſic affici debemus charitatis affectu, ut omnes velimus ſalvos fieri.

x *al.* recipiat.

¶ Corr. Rom. α *Damnatúmque.*] Sic emendatum eſt ex originali, nec Gloſſa viſa eſt impedire. Anteà legebatur, *damnatum, quem ipſe non damnat.*

XVIII. *Item* Prosper *lib.* 2. *de Vita contemplativa*, *c.* 7. [imò Julian. Pomerius c. an. 496. *in Gallia.*]

Qui corrigi nolunt, excommunicationis ferro debent abſcindi.

ECce y autem crimina quorumlibet, ſi ipſis criminoſis confiteri nolentibus; undecumque claruerint, quæcumque non fuerint patientiæ leni medicamento ſanata, veluti igne quodam piæ increpationis urenda ſunt, & curanda. Quòd ſi nec ſic quidem æquanimiter ſuſtinentis, ac piè increpantis medela proceſſerit z in eis, qui diu portati, & ſalubriter objurgati corrigi noluerint; tamquam putres corporis partes debent ferro excommunicationis abſcindi: ne, ſicut caro morbis emortua, ſi abſciſſa non fuerit, ſalutem reliquæ carnis putredinis ſuæ contagione corrumpit; ita iſti, qui emendari deſpiciunt, & in ſuo morbo perſiſtunt, ſi moribus depravatis in Sanctorum ſocietate permanſerint, eos exemplo ſuæ perditionis inficiant α.

y Ea. *orig.* z *al.* profecerit.

¶ Corr. Rom. α *Inficiant.*] Apud Proſperum continuò ſequitur *c. porrò. infrà, de pœnit. diſt.* 1.

XIX. *Item* Nicolaus Papa Lothario Regi. [c. an. 863. *Româ in Galliam.*]

Excommunicandus eſt, qui duas ſimul uxores habere præſumit.

a Ivo, *p.* 8. *c.* 227. *Gen.* 4.

AN non a diſtricta ultione feriendus es, qui in duabus uxoribus adulterium Lamech, & flagitium imitatus eſſe dignoſceris? Quod Dominus non niſi poſt lxxvii. generationes ſuo ſalutifero adventu delevit: cùm Cain fratricidium ſeptima generatione aquis abolitum ſit cataclyſmi.

XX. *Item* ex Concilio Agathensi, *c.* 37. [an. 506. *in Gallia.*]

Falſi teſtes, & homicidæ communione priventur.

b Burch. *l.* 6. *c.* 29. Ivo, *p.* 10. *c.* 38. & 158.

ITaque b cenſuimus homicidas, & falſos teſtes à communione Eccleſiaſtica ſubmovendos: niſi pœnitentiæ ſatisfactione crimina admiſſa diluerint.

XXI. *Item* ex Concilio Toletano I. *c.* 11. [an. 400. *in Hiſpania.*]

Excommunicetur Potens, qui Clericum, Pauperem, vel Religioſum ſpoliare præſumit.

c Anſel. *l.* 7. *c.* 173.

SI quis c de Potentibus Clericum, aut quemlibet Pauperem α, aut Religioſum exſpoliaverit, & mandaverit eum ad ſe venire Epiſcopus, ut audiatur, & contempſerit: invicem mox ſcripta percurrant per omnes Epiſcopos provinciæ, & quoſcumque adire potuerint, ut excommunicatus habeatur ipſe, donec obediat, & reddat aliena.

¶ Corr. Rom. α *Pauperem.*] In pleriſque vetuſtis, & apud Anſelmum, & in codicibus Concilii impreſſis, & manuſcriptis eſt, *pauperiorem.*

XXII. Ex dictis Gregorii Papæ. [fortè c. an. 600.]

De eodem.

d Burch. *l.* 10. *c.* 65. Ivo, *p.* 12. *c.* 86. & *p.* 13. *c.* 65.

QUiſquis per d dolum manum ſuam mittit in Chriſtum Domini, id eſt, Epiſcopum, vel Presbyterum (quia ſacrilegium grave committit,) &, ſi quis Eccleſiam Dei vaſtat, aut impugnat, aut incendit (quia & hoc graviſſimum eſt ſacrilegium;) placuit ſanctæ Synodo, ut in primis α omnia bona ejus proſcriptione publicentur: deinde in uno loco, id eſt, in Monaſterio incluſus pœniteat omnibus diebus vitæ ſuæ.

¶ Corr. Rom.] Caput hoc abeſt à pleriſque manuſcriptis. Burchardus autem & Ivo citant ex Conc. Gangrenſi.

α *Ut in primis.*] Apud Burchardum & Ivonem legitur, *ut in uno loco, &c.* ſine verbis illis, quæ hîc ſunt interjecta.

XXIII. *Item* Calixtus Papa. [II. an. 1123. *Romæ.*]

Communione privetur, qui Romipetas, vel Peregrinos, vel Mercatores moleſtare præſumit.

SI quis 3 Romipetas, & Peregrinos, & Apoſtolorum limina, & aliorum Sanctorum Oratoria viſitantes capere, ſeu rebus, quas ferunt, ſpoliare, & Mercatores novis teloniorum, & pedagiorum e exactionibus moleſtare tentaverit; donec ſatisfecerit, communione careat Chriſtiana.

e *al.* pedaticorum.

¶ Pith. 3 *Si quis.*] Capitul.

XXIV. *Item* Urbanus Papa. [imò idem Calixtus II. an. 1123. *ibid.*]

Excommunicentur, qui Oratores, & Eccleſias, bonáque earum, & perſonas ibi ſervientes infeſtare præſumunt.

PAternarum traditionum exemplis commoniti, Paſtoralis officii debitum perſolventes, Eccleſias cum bonis ſuis, tam perſonis, quàm poſſeſſionibus, Clericos videlicet, ac Monachos, eorúmque Converſos α: Oratores quoque cum ſuis nihilominus rebus, quas ferunt, tutos, & ſine moleſtia eſſe ſtatuimus. Si quis autem contra hoc facere præſumpſerit. & poſtquam facinus ſuum recognoverit, intra dierum triginta ſpatium competenter non emendaverit; à liminibus Eccleſiæ arceatur, & anathematis gladio feriatur.

¶ Corr. Rom. α *Converſos.*] In codicibus impreſſis ſequebatur, *vel commiſſos*, quæ ſunt expuncta, quia abſunt à pleriſque Manuſcriptis Gratiani exemplaribus, & vetuſto quodam codice: in quo quidem extremo & hic, & alii tres Canones deſcripti ſunt, tamquam fragmentum alicujus Concilii.

XXV. *Item* Nicolaus Papa omnibus Epiſcopis. [II. an. 1059. *Româ in Galliam.*]

Qui Oratoribus, vel Pauperibus non arma ferentibus in malum obviaverint, excommunicentur.

ILlli f, qui Peregrinos, vel Oratores cujuſcumque Sancti, ſive Clericos, ſive Monachos, vel Feminas, aut inermes Pauperes deprædati fuerint, vel bona eorum rapuerint, vel in malum eis obviaverint; anathematis vinculo feriantur, niſi dignè emendaverint. §. 1. Pax verò illa, quam treugam dicimus, ſic obſervetur, ſicut ab Archiepiſcopis, & Epiſcopis uniuſcujuſque provinciæ conſtituta eſt. Qui autem eam infregerit, excommunicationi ſubdatur.

f Pann. *l.* 5. *c.* 114.

Gratian. 4. *Pars.*

„ Quia verò ſermo de Hæreticis habetur; videndum eſt, quid interſit inter Schiſma & Hæreſim: & qui ſint Hæretici: & quot ſint Hæreticorum ſectæ. Differentiam autem inter Schiſma & Hæreſim aſſignat dicens

XXVI. Hieronymus in Epiſtolam ad Titum, *c.* 3 g. [an. 386. *in Palæſtina.*]

Schiſmatis & Hæreſis differentia.

INter Hæreſim h & Schiſma hoc intereſſe arbitrantur, quòd Hæreſis perverſum dogma habeat, Schiſma propter Epiſcopalem diſſenſionem i ab Eccleſia α pariter ſeparet. Quod quidem in principio aliqua ex parte intelligi poteſt β: ceterùm nullum Schiſma non aliquam ſibi confingit Hæreſim, ut rectè ab Eccleſia receſſiſſe videatur.

g Ad locum *Hæreticum hominem.* h Polyc. *l.* 7. *tit.* 5. Anſel. *l.* 12. *c.* 49. i *al.* poſt Epiſcopalem deceſſionem.

¶ Corr. Rom. α *Ab Eccleſia.*] In codicibus horum Commentariorum in Germania, in Gallia, & Ferrariæ excuſis, itémque duobus manuſcriptis Vaticanis legitur, *ab Eccleſia ſeparetur.*

β *Poteſt.*] Sequebatur, *diverſum*: quæ vox abeſt à memoratis editionibus, & Vaticanis exemplaribus.

Gratian.

„ Unde autem Hæreſis dicatur, diffinit ita dicens

XXVII. Hieronymus in Epiſtolam ad Galatas, *c.* 5 k. [an. 386. *ibid.*]

Unde Hæreſis dicatur.

HÆreſis l Græcè ab electione dicitur; quòd ſcilicet eam ſibi unuſquiſque eligat diſciplinam, quam putat eſſe meliorem. Quicumque igitur aliter Scripturam intelligit, quàm ſenſus Spiritûs Sancti flagitat, quo ſcripta eſt; licèt de Eccleſia non receſſerit, tamen Hæreticus appellari poteſt, & de carnis m operibus eſt, eligens quæ pejora ſunt.

k Ad locum, *Hæreſes, invidiæ.* l Polyc. *ibid.* Anſ. *l.* 12. *c.* 50. m *Gal.* 5.

Gratian. 5. *Pars.*

„ Qui verò propriè dicantur Hæretici, oſtendens ait

XXVIII. Augustinus in libro de Utilitate credendi, *c.* 1 n. [c. an. 391. *in Africa.*]

Qui propriè dicantur Hæretici.

HÆreticus eſt o, qui alicujus temporalis commodi, & maximè gloriæ, principatúſque ſui gratiâ falſas, ac novas opiniones vel gignit, vel ſequitur. Ille autem, qui hujuſmodi hominibus credit; homo eſt imaginatione quadam veritatis, ac pietatis illuſus.

n Beda 1. *Cor.* 11. o Polyc. *ibid.* Deuſdedit, *p.* 2. Anſel. *l.* 12. *c.* 53.

XXIX. *Item* Idem Glorio, Eleuſio, & aliis, *Epiſt.* 162. [c. fin. an. 397. aut init. an. 398. *ibid.*]

Non ſunt Hæretici, qui non ſuâ audaciâ, ſed alienâ ſeducuntur in errorem.

DIxit p 4 Apoſtolus q: *Hæreticum hominem poſt primam & ſecundam correptionem devita: ſciens, quia ſubverſus eſt*

p Polyc. *ibid.* Anſel. *l.* 12. *c.* 61. q *Ad Titum c.* 3.